

**Uchwała nr XXII/139/20
Rady Gminy Magnuszew
z dnia 28 maja 2020 r.**

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargi Prokuratora Rejonowego Koziencich wraz z odpowiedzią na skargę.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) w związku z art. 54 § 2. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) uchwal się, co następuje.

§ 1.

Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę z dnia 24 kwietnia 2020 r. (data wpływu: 15 maja 2020 r.) Prokuratora Rejonowego w Koziencich na uchwałę nr VIII/34/19 Rady Gminy Magnuszew z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2.

Odpowiedź na skargę, o której mowa w § 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICĄCY
RADY GMINY
MAGNUSZEW
[Podpis]

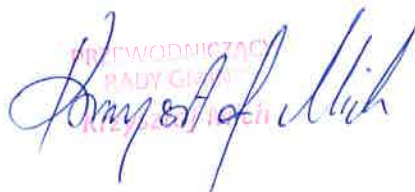
UZASADNIENIE

do uchwały Rady Gminy Magnuszew nr XXII/139/20 z dnia 28 maja 2020 r.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi udziela się odpowiedzi na skargę złożoną przez Prokuratora Rejonowego w Kozienicach z dnia 24 kwietnia 2020 r. na uchwałę nr VIII/34/19 Rady Gminy Magnuszew z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.

Podjęcie przedmiotowej uchwały nie powoduje skutków finansowych w wydatkach budżetu Gminy Magnuszew.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
KOZIENICACH

Załącznik
do Uchwały nr XXII/139/20
Rady Gminy Magnuszew
z dnia 28.05.2020 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
VIII Wydział Zamiejscowy
w Radomiu
Radom ul. Słowackiego 7**

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Kozienicach
ul. Konstytucji 3-go Maja 22
26-900 Kozienice

Strona Przeciwna: Rada Gminy Magnuszew
ul. Saperów 24
26-910 Magnuszew

Odpowiedź na skargę

Prokuratora Rejonowego w Kozienicach na uchwałę Rady Gminy Magnuszew nr VII/34/19 z dnia 14.01.2019 r. w sprawie wyboru metody ustalania i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości stawki tej opłaty

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30.01.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) Rada Gminy Magnuszew przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego w Kozienicach z dnia 24.04.2020 r. (wpływ: 15.05.2020 r.) na uchwałę Rady Gminy Magnuszew nr VIII/34/19 z dnia 14.01.2019 r. w sprawie wyboru metody ustalania i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalania wysokości stawki tej opłaty.

Rada Gminy Magnuszew dokonała dogłębnej analizy zarzutów, jak i uzasadnienia wniesionej skargi, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów administracyjnych w odniesieniu do uchwał rad gmin regulujących kwestie metody ustalania i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi „od gospodarstwa domowego” przy jednoczesnym różnicowaniu stawek tej opłaty, zależnie od liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość. W konsekwencji powyższego Rada Gminy Magnuszew -
udziela odpowiedzi na skargę uznając ją za niezasadną i wnosi o oddalenie skargi w całości.

Uzasadnienie

Dnia 15.05.2020 r. do Rady Gminy Magnuszew wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Kozienicach na uchwałę Rady Gminy Magnuszew nr VIII/34/19 z dnia 14.01.2019 r. w sprawie

PRZEWODNICZYCY
RADY GMINY
KOZIENICE
[Podpis]

wyboru metody ustalania i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.

W przedmiotowej skardze Prokurator zarzucił:

1) istotne naruszenie przepisów prawa materialnego oraz ustrojowego, art. 6k ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 6j ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010), art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02.04.1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz.483) w związku z § 135, w związku z art. 143 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), polegające na przekroczeniu zakresu delegacji ustawowej przy określaniu w § 2 oraz § 7 ust. 1 wysokości oraz sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w przypadku nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy i uzależnienie bez upoważnienia ustawowego wysokości stawki od gospodarstwa domowego, od liczby osób w tym gospodarstwie

2) istotne naruszenie przepisów prawa materialnego oraz ustrojowego, art. 6k ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 6j ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010), art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02.04.1997 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 483) w związku z § 135 i § 137 w związku z art. 143 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), polegające na powieleniu w § 6 uchwały, bez upoważnienia ustawowego, unormowania zawartego w art. 6j ust. 4 ustawy kompetencyjnej, z jego częściową modyfikacją, dotyczącego obliczania wysokości opłaty w przypadku nieruchomości, która w części jest zamieszkała, a w części stanowi nieruchomość, na której nie zamieszkują mieszkańcy.

Wskazując na powyższe Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały.

W uzasadnieniu skarżonej uchwały Prokurator podniósł, że stawki opłaty za gospodarowanie opłatami komunalnymi w odniesieniu do nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, zostały ustalone w sposób sprzeczny z przepisami powszechnie obowiązującego prawa. Bez upoważnienia ustawowego uzależniono wysokość opłaty od liczebności gospodarstwa domowego i ustalono dwie odrębne stawki, w zależności od tego, czy gospodarstwo jest jednoosobowe, czy wieloosobowe, mimo że przepis kompetencyjny przewiduje tylko jedną stawkę od gospodarstwa domowego.

W uzasadnieniu wskazano również, że ustalenie opłaty jest sprzeczne z konstytucyjną zasadą legalizmu.

Jako materialną podstawę skarżonej uchwały wskazano przepis art. 6k ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który upoważnia i zobowiązuje jednocześnie organy uchwałodawcze gmin do wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami oraz określenia stawki tej opłaty. Przywołano również przepis art. 6j ust. 1 i 2 ustawy, w którym przewidziano kilka metod ustalania opłat za gospodarowanie opadami komunalnymi oraz art. 6j ust. 2a, z którego wynika, że rada gminy może różnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także rodzaju zabudowy.

Zauważono, że możliwość różnicowania stawki odnosi się do niektórych parametrów obliczania opłaty, określonych w art. 6j ust 1. Dlatego też skoro rada gminy dokonała wyboru metody ustalania opłaty od gospodarstwa domowego to nie ma możliwości różnicowania stawki, bowiem w art. 6j ust. 2 użyto pojęcia „jedna stawka” od podstawy, którą jest gospodarstwo domowe.

Przywołano również orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 06.05.2016 r. sygn. II FSK 16/16 oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29.11.2016 r., sygn. I SA/Łd 857/16 wskazujące na niedopuszczalność różnicowania stawek w zależności od wielkości gospodarstwa domowego.

Ponadto w uzasadnieniu skargi wskazano na wprowadzenie do uchwały regulacji niewynikającej z delegacji ustawowej. § 6 uchwały zawiera powielenie regulacji zawartej w art. 6j

ust. 4 ustawy, z częściową modyfikacją wprowadzając pojęcie nieruchomości mieszanych oraz posługiwanie się liczbą mnogą w odniesieniu do nieruchomości zamieszkałych. Stanowi to naruszenie zasady techniki prawodawczej wyrażonej w § 135 i § 137 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Przytoczono również orzeczenia sądów administracyjnych wskazujące, że uchybienie takie stanowi istotne naruszenie prawa.

Z powyższym nie można się zgodzić.

Uchwała będąca przedmiotem skargi przeszła cały proces legislacyjny i kontrolny Regionalnej Izby Obrachunkowej (wykonywany w trybie nadzoru), która nie widziała i nie stwierdziła wad, nieprawidłowości podnoszonych przez Prokuratora.

Uchwały w tej materii i w ten sposób redagowane były i podejmowane przez Radę Gminy Magnuszew od roku 2016 tak, jak i w wielu innych samorządach, po nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Rada Gminy Magnuszew przyjmując uchwałę Nr VII/126/16 z dnia 11 kwietnia 2016 r. i kolejne, w tym przedmiotową uchwałę Nr VIII/34/19 z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia i sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty posiłkowała się orzecznictwem sądów administracyjnych.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 22 stycznia 2016 r., sygn. II FSK 3231/15 orzekł, że cyt. „Rada miejska jest uprawniona do wyboru metody ustalania opłaty na podstawie art. 6j ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2012 r./ poz. 391 ze zm.) przy jednoczesnym zróżnicowaniu stawek opłaty z uwagi na liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość. Oznacza to, że organ będzie mógł zróżnicować stawkę opłat zgodnie z kryteriami wskazanymi w art. 6j ust. 2a ustawy, zarówno w przypadku wyboru metody określonej w art. 6j ust. 1, jak i w art. 6j ust. 2.

Błędny i pozbawiony racjonalnego uzasadnienia jest pogląd, że możliwość różnicowania stawek opłat przez organ samorządowy dotyczy wyłącznie metody określonej w art. 6j ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.” W uzasadnieniu wyroku podano, że taki był m.in. cel włączenia do art. 6 ustawy ustępu oznaczonego jako 2a i do takiego wniosku prowadzi również analiza treści art. 6k ust. 1 ustawy, w którym mowa o ustaleniu stawki opłat, bez różnicowania tego pojęcia na potrzeby wyboru metody.

W kolejnym wyroku z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. II FSK 2972/14 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, cyt. „ Rada Gminy była uprawniona do wyboru metody ustalania opłaty na podstawie art. 6j ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przy jednoczesnym zróżnicowaniu stawek opłaty z uwagi na liczbę mieszkańców zamieszkujących nieruchomość.....”

Należy w tym miejscu przytoczyć także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 9 lipca 2015 r. sygn.. SA/Rz 499/15, cyt. „ Kryteria: powierzchnia lokalu czy też liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość są kryteriami ustawowymi, za pomocą których rada gminy może różnicować stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnym, przy przyjęciu metody „ od gospodarstwa domowego”. Taka wykładnia art. 6j ust.2 i 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 ze zm.) nie wykracza poza granice wyznaczone poprzez wykładnię językową. Brak jest podstaw do zaakceptowania stanowiska, że użycie przez ustawodawcę wyrażenia ustawowego, że„( ) rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty (...) od gospodarstwa domowego” oznacza, że stawka ta nie może być różnicowana od kryteriów wymienionych w art. 6j ust. 2a ustawy. Sens językowy użytego sformułowania jest taki, że od danego gospodarstwa jest należna jedna stawka opłaty, a to nie oznacza, że ta stawka jest taka sama odnośnie do wszystkich gospodarstw domowych, niezależnie od powierzchni lokalu mieszkalnego czy też liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość.”

Rada Gminy Magnuszew mając do wyboru cztery metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przyjęła metodę – od gospodarstwa domowego, wskazując na dwa rodzaje gospodarstw: małe (jednoosobowe) i większe, pozostałe (wieloosobowe). Metoda ta ma wiele zalet, m.in. stabilność, zarówno dla mieszkańców, jak i gminy (kształtowanie kosztów i

dochodów), brak konieczności ciągłej kontroli osób zamieszkujących w gospodarstwie, ograniczenie ilości zmian w deklaracjach i co bardzo ważne - mniejsze koszty dla rodzin wielodzietnych.

Rada Gminy Magnuszew zauważa również, że nieuprawnione jest traktowanie przywołanego Rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” jako wzorca przy badaniu legalności aktu prawa miejscowego. Nie jest to bowiem akt normatywny, ale zbiór dyrektyw skierowanych do prawodawców. Zasady określone w tym rozporządzeniu tylko wyjątkowo mogą być przydatne do oceny legalności aktów prawa miejscowego. Nie służą one natomiast do oceny ich ważności z uwagi na podstawę upoważnienia do ich wydania (wyrok NSA z dnia 5 maja 2011 r. sygn.. I OSK 1059/10).

Mając powyższe na względzie Rada Gminy Magnuszew wnosi o oddalenie skargi w całości.

WYKONAWCZY
RADY GMINY
MAGNUSZEW
Krzysztof Michalski